

Elephant Warfare in Kalavazhi Narpathu

Dr.R. Singaraja, Assitant Professor, Department of Tamil,
Mannar Thirumalai Naicker College, Madurai-625004, TamilNadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6969-3496>

DOI:10.5281/zenodo.5599229

Abstract

The Songs of “Kala Vazhi Narpathu” details about the war between the Chera king Cheraman Kanaikaleerum and Poraikum Cholan KoChenkannan. The poet Poikaiyar registers that the elephant army is one of the indispensable ones in the king’s army. Poikaiyar has employed the terms Yanai (Elephant), Kaliru and Velam (Male Elephant) in his poems. In his style, wherever the word elephant comes, it is better to take it in the context of a male elephant. The Elephant army, Horse army, Chariot army and the Infantry are the important armies of the kings. The songs of the poet praise the elephant army that participated in the war. It is also mentioned the victory of the Chola King KoChenkannan is only by the efficient elephant army in the Kalumalam War.

Keywords: Kalavazhi Narpathu, Elephant Army, War, Chola, Victory.

References

- [1] Elampooranar. *Tholkappiam (Porulathikaram)*. Kalagaveliyeeedu, Chennai, 1969.
- [2] U. V. Suvaminathaiyar. *Pathuppattu Moolamum Nachinarkiniar Uraiyum*. U. V. Saminathaiyar Pathipagam, Chennai. 1974.
- [3] U. V. Suvaminathaiyar. *Purananooru Moolamum Uraiyum*. ThiyagarasavilasaVeliyeeedu, Chennai, 1963.
- [4] Somasuntharanar. P. V. *Natrinai (Narayanasami Iyar Uraiyum)*. Kalagaveliyeeedu, Chennai, 1967.
- [5] Duraisamipillai. S. Pathitrupathu. Kalagaveliyeeedu, Chennai, 1968.
- [6] Duraisamipillai. S. *Purananooru*, Kalagaveliyeeedu, Chennai, 1970.
- [7] G. V. Balasubramaniam. *Sanga Ilakiathil Puraporul*. Meerapathipagam, Puthukottai, 1996.
- [8] Magadeva Muthaliar. V. *Iniavai Narpathu*, Kalagaveliyeeedu, Chennai, 1965.
- [9] Magadevan. Kathir. *Palanthanilar Veerappanpadu*. Earagaveliyeeedu, Madurai, 1980.
- [10] Vengatasamy Nattar. N. M. *Enna Narpathu*. Kalagaveliyeeedu, Chennai, 1973.
- [11] Vengatasamy Nattar. N. M. *Kalavazhi Narpathu*. Kalagaveliyeeedu, Chennai, 1970.

களவழி நாற்பதில் களிற்றுப்போர்

முனைவர் இரா. சிங்கராஜா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
மன்னர் திருமலை நாயக்கர் கல்லூரி, மதுரை-04, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6969-3496>

DOI:10.5281/zenodo.5599229

ஆய்வுச்சுருக்கம்

‘களவழி நாற்பது’ கழுமலம் என்ற இடத்தில் சேரமான் கணைக்காலிரும் பொறைக்கும் சோழன் கோச்செங்கணானுக்கும் நிகழ்ந்த போரினை விளக்குகின்றது. போரில் களிற்றுப்படை மிக இன்றியமையாத இடம்பெற்றிருந்தது என்று பொய்கையார் விளக்கியுள்ளார். யானை என்ற பொதுச்சொல்லையும் ஆண்யானையைக் குறிக்கும் களிற்று, வேழம் என்ற சொற்களையும் பொய்கையார் கையாண்டுள்ளார். அவருடைய மொழிநடையில் யானை என வழங்குகின்ற இடங்களிலெல்லாம் ஆண்யானை என்று பொருள்கொள்வதே பொருத்தமாகும். களிற்றுப்படை, குதிரைப்படை, தேர்ப்படை, காலாட்படை ஆகிய நான்குவகையான படைகளுள் களிற்றுப்படையின் போர்முறையை வியந்துபாடியும், கழுமலப் போரில் சோழன் கோச்செங்கணான் வெற்றி

பெற்றதற்கு அவனுடைய களிற்றுப்படையே காரணமாக அமைந்துள்ளது என்பதையும் எடுத்துரைப்பதே இவ்வாய்வுக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்..

கலைச்சொற்கள்: களவழி நாற்பது, களிறு, போர், சோழன், வெற்றி

முன்னுரை

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் புறத்திணை சார்ந்த 'களவழி நாற்பது' கழுமலம் என்ற இடத்தில் சேரமான் கணைக்காலிரும் பொறைக்கும் சோழன் கோச்செங்கணானுக்கும் நிகழ்ந்த போரினைச் சொல்லோவியமாகத் தீட்டிக் காட்டுகின்றது. களிற்றுப்படை மிக இன்றியமையாத இடம்பெற்றிருந்தது என்று பொய்கையார் விளக்கியுள்ளார். சேரமான் கணைக்காலிரும் பொறை வலிமையான களிற்றுப்படை வைத்திருந்ததைப்போலவே சோழன் கோச்செங்கணானும் களிற்றுப்படை வைத்திருந்தான். கழுமலப் போரில் சோழன் கோச்செங்கணான் வெற்றி பெற்றதற்கு அவனுடைய களிற்றுப்படையே காரணமாக அமைந்துள்ளது என்பது பற்றி எடுத்துரைப்பது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

களிற்றுப் போர்க்களக் காட்சி

சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை மதம்பிடித்த

யானையை அடக்கும் அளவுக்கு உடல்வன்மை பெற்றிருந்தான். அவனுடைய களிற்றுப்படையைச் சேர்ந்த ஒரு யானை மதம்பிடித்து அழிவுவேலைகளில் இறங்கியது. அதனால் பாசறையே நடுங்கிவிட்டது. அந்த யானையைப் பிடித்து அடக்கும் ஆற்றல் அங்கிருந்த மறவர் ஒருவருக்குமில்லை. யானையின் ஆரவாரத்தைக் கண்டு அஞ்சிய வீரர் உறக்கத்தையும் மறந்துவிட்டார்கள். அச்செய்திகேட்ட சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை அந்த யானையைப் பிடித்து அடக்கிக் கட்டுத்தறியில் கட்டினான். கடலலைபோல் ஆரவாரம் செய்த வீரர்கள் அமைதியுற்றவர் என்ற செய்தியை நற்றிணையில் காணுகின்றோம்.

கானல்அம் தொண்டிப் பொருநன்: வென்வேல்

தெறல்அரும் தானைப் பொறையன்: பாசறை

நெஞ்சம்நடுக்கு உறூஉம துஞ்சா மறவர்

திரைதடி கடலின் இனிது கண்படுப்பக்

கடாஅம் கழீஇய கதன்அடங்கு யானை (நற்.18)

கழுமலப்போரில் சோழன் கோச்செங்கணான் வெற்றிபெற்றதற்கு அவனுடைய களிற்றுப்படை காரணமாக அமைந்தது. சோழன் கோச்செங்கணான் படை நடத்துவதில் சேரமான் கணைக்காலிரும் பொறையைவிடத் திறன் பெற்றவனாக விளங்கினான். தேர்ப்படையை முன்னிறுத்தி அவனுடைய

யானைப்படை முன்னேறி வந்தது. வரிகளின் வனப்பு விளங்கும் நெற்றி, ஆடி அசையும் பருவுடல், தொங்கும் துதிக்கை ஆகியன சிறப்பளிக்க, வரிசைவரிசையாக முன்னேறி வந்தது களிற்றுப்படை, வாள்வீரர் யானைப்படையின் வரவுகண்டு உள்ளம் நடுங்கினாரல்லர். மாறாக, மேலும் ஊக்கம் கொண்டனர். அவை தொலைவில் வருங்கால், அசை நடையிட்டு வரும் அழகைக் கண்டுகளித்தனர். வந்த யானைப்படை வாள்வீரரைத் தம் வலம் கொண்டு தாக்கின. அதனால் சிறிதே தளர்ந்தனர். ஆனால் பின்னிட்டாரல்லர். கைவாள்கள் அவர் வீரத்தை ஊக்கின, அதனால் ஓடாது உறுத்து நோக்கினர். களிற்றுக்கு ஆற்றல் அளிப்பன அவற்றின் துதிக்கைகளே என்பதைக் கண்டுகொண்டனர். உடனே தம் வாள்களை ஒச்சி, துதிக்கைகட்குக் குறிவைத்தனர். தொங்கும் துதிக்கைகள் அற்று வீழ்ந்தன. அவ்வாறு வீழ்ந்த துதிக்கைகளுள் ஒன்று அங்கு, அதற்குமுன்பே அழிந்த தேர்ப்படையின் சிதைந்த வெண்கொற்றக் குடையில் ஒருபாதியும் மண்ணில் ஒருபாதியுமாக வீழ்ந்தது.

இருநிலஞ் சேர்ந்த குடைக்கீழ் வரிநுதல்

ஆடியல் யானைத் தடக்கை யொளிறுவாள்

ஓடா மறவர் துணிப்பத் துணிந்தவை

...நாடன்கூடாரை யட்ட களத்து. (கள. நா. 22)

களிற்றுப்படையின் வலிமை

சேரநாட்டு மன்னனை வென்று சிறைகொள்ள அவன் களிற்றுப்படையை வலிமையிழக்கச் செய்யவேண்டும். அதனை வெற்றிகொள்வது வாட்படை வீரரால் இயலாது. களிறுகளை நெருங்கிய பின்னரல்லவா வாள்கள் தொழிற்படும். களிறுகள்தாம் வீரர்தம்மை அணுகுவதற்கு முன்பே தம்நீண்ட கைகளால் அவரை அழித்து விடுகின்றனவே. அதனால் வாட்படை, களிற்றுப்படையை வென்றழிக்கும் என எதிர்பார்ப்பதற்கு இடமில்லை. வில்வீரர் துணையால் வீழ்த்தலாம் என்றால் அதுவும் இயலாது. வீரர் ஏவ வில்லினின்றும் விரைந்து புறப்படும் அம்புகள், களிறுகளின் பருவுடலில் எங்கோ ஒருபகுதியில் பாய்ந்து விடுகின்றன. தம் உடம்பில் அம்பேறுண்டது என்ற உணர்வு களிறுகளுக்கு உண்டாவதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே களிறுகளை வில்வீரர் வென்று அழிக்கார். களிறுகளை அணுகுவதும் கூடாது: வாள் வீச்சால் விளையும் விழுப்புண்போலும் பெரும்புண்களை உண்டாக்க வேண்டும். வாள் வீரராலும் வில்வீரராலும் முடியாத செயலை வேல்வீரர் முடிப்பர் என அறிந்தான் சோழநாட்டு மன்னன். உடனே வேற்படை, களிற்றுப்படை முன்சென்று நின்றது.

களிறுகளை எதிர்த்து நின்ற வேல்வீரர்கள் பகைவர் அரனை அழிக்கவல்ல களிறுகளின்

கோடுகளுக்கு நடுவே நுதலில் குறிவைத்து வேலை வீசி எறிந்தனர் என்பதை களிவழி நாற்பதில் (பதினான்காவது பாடலில்) காணுகின்றோம். சேரமான் கணைக்காலிரும் பொறையைச் சிறை செய்து கொண்டுபோதல் வேண்டும் என்ற வேட்கை சோழன் கோச்செங்கணான் உள்ளத்தில் வேரூன்றி நின்றது. ஆதனால் தன் படை முழுவதையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் துணிந்தான். வாட்படை, விற்படை, வேற்படை, முதலான பல்வகைப் படைகளும் போர்க்களம் புகுந்ததையும் சோழன் கோச்செங்கணான் வெற்றி பெற அவனது களிற்றுப்படையும் காரணமாக அமைந்துள்ளதையும் கான முடிகின்றது. வேழம் உடைத்து மலைநாடு' எனப் பாரட்டப்பெற்ற சேரன் படையில் களிறுகள் மிகுதியாய் இருந்தன் என்றாலும் சேரனைவிட, சோழன் போர்த்திறம் பெற்றவன் என்பதை களிவழி நாற்பதின் வழியாக அறிய முடிகின்றது.

குன்றின்மேல் குருவிக் கூட்டம்

கொம்புள்ளவற்றிற்கு ஐந்தும், குதிரைகளுக்குப் பத்தும் என்றால், யானைகளுக்கு ஆயிரம் முழம் இடைவெளிவிட்டுச் செல்லவேண்டும் என்று கூறுவார்கள். போருக்கு என்று பழக்கிய யானைகளுக்கு வெறியூட்டிவிட்ட நிலையில், அவற்றின் கண்ணில்படாத இடத்தில் இருப்பதே நல்லது. அவ்வளவு நெடுந்தொலைவில் நிற்பதே நலம்பயக்கும்.

சேரனைச் சிறைபிடிக்க வேண்டுமாயின் அவன் களிற்றுப்படையை முதலில் வெற்றிகொள்ளுதல் வேண்டும். ஆகையால் சோழநாட்டுப்படை, சேரனின் களிற்றுப்படையின் அணிவகுப்பையே சுற்றி வளைத்துக்கொண்டது. சோழர்படைக்கு அவ்வளவு நெஞ்சத்துணிவு உண்டானமைக்குக் காரணம், அப்படை தன் அங்கமாக விற்படை அணி ஒன்றைப் பெற்றிருந்ததேயாகும். களிறுகளை நெருங்காமல் நெடுந்தொலைவில் நின்றுபோரிடும் வில்லாளர் பலர் அப்படையில் இடம்பெற்றிருந்தனர்.

களம்புகுந்த வில்வீரர் விற்களை வளைத்து அம்புகளை ஏவினர். அம்புகள் குறிதவறாமல் களிறுகளின்மீது புதைந்தன. இறுதியில் அக்களிறுகள் நிலைகலங்கி அழிந்தன. ஒன்றையொன்று அடுத்துநிற்கும் குன்றுபோல் காட்சியளித்தன. ஒன்றன்மீது ஒன்றாக வீழ்ந்து இறந்தன. அம்புகள் தைத்துக் களிறுகள் வீழ்ந்துகிடக்கும் காட்சி, குருவிக்கூட்டம் குன்றின்மீது அமர்ந்திருப்பதுபோல தோன்றிற்று. இதனை,

யானைமேல் யானை நெரிதர வானாது
கண்ணோர் கடுங்கனை மெய்ம்மாய்ப்ப-எவ்வாயும்
எண்ணருங் குன்றிற் குரீஇயினம் போன்றவே
பண்ணா ரிடிமுரசிற் பாய்புன வீநாடன்
நண்ணாரை யட்ட களத்து. (கள. நா. 8)

எனவரும் பாடற்பகுதி சுட்டுகின்றது.

செங்குன்று கரியநிறமுள்ள களிறுகளின் உடல்முழுவதும் குருதிபடிந்து செங்குன்றைப்போலக் காட்சியளித்துன. உருளும் முரசு பகைவருடைய அம்புகளால் கண்ணை இழந்த யானை தன் காலாள் வீரர் விட்டுப்போன முரசை உதைக்க இடிபோல அது அதிர்ந்தது.

ஒழிமுரசு மொண்குருதி யாடித் - தொழின்மடிந்து
கண்காணா யானை யுதைப்ப விழுமென
மங்குன் மழையி னதிரும்.(கள. நா. 11)

தீவாய்க்குருதி

போரில் அம்பு தைத்துக் குருதிவடிகின்ற யானையின் தோற்றம் செம்மண் மலைமீது மழைபொழிய அங்கிருந்த ஒடிவரும் செந்நீரைப்போல இருந்தது. (கள. நா. 12)

துடிக்கும் துதிக்கை

வீரர்களால் வெட்டப்பட்ட களிறுகளின் துதிக்கைகள் இடியொலிகேட்ட நாகங்கள் துடிப்பதுபோன்று துடித்தன.

நிரைகதிர் நீளெஃக நீட்டி வாயவ்
வரைபுரை யானைக்கை நூற - வரைமேல்
உருமெறி பாம்பிற் புரளுஞ் செருமொயம்பிற்
சேளய்பொரு தட்ட களத்து. (கள. நா. 13.)

யானையின் துதிக்கையை வெட்டி வீழ்த்த அத்துதிக்கையிலிருந்து குருதி சொரிகின்றது. அது கருப்புப் பையிலிருந்து பவளம் சொரிவதுபோல இருந்தது. (கள.நா.14.)

தச்சன் வினைபடு பள்ளி

போர்க்களிறுகள் பகைவருடைய குடைகளை அழித்துப் பலவீரர்களைக் கொன்றன. குடைகளும் உடல் உறுப்புகளும் சிதறிக்கிடக்கின்ற காட்சி, கொல்லன் பட்டறையில் பல்வேறு கருவிகள் அங்குமிங்கும் கிடப்பதுபோல இருந்தது. (கள. நா. 15.)

நெற்றி பிளந்து குருதியொழுக நிமிர்ந்துநிற்கும் யானை, செக்கர் வானத்தில் கருமுகில்போல் காட்சியளித்தது. (கள. நா. 23.) மலையோடு மலை மோதுவதைப் போலக் களிறொடு களிறு போரிட்டன. அக்களிறுகளின்மேல் கட்டியிருந்த கொடிகள் வானத்தைத் துடைப்பனபோலக் காட்சியளித்தன.(கள. நா. 25.) குருதிச்சேற்றில் களிறு செல்லுங்கால் அதன் கால்பதிந்த இடமெல்லாம் பள்ளமாகிவிடுகின்றது. அப்பள்ளத்தில் குருதிநிரம்பித் தோன்றுகின்றது. அக்காட்சி செம்பூக்களைக்கொண்ட அகன்ற சால்களைப்போன்று உள்ளது. (கள. நா. 27.) போரில் அரசனோடு பட்டத்துயானைகள் வெட்டுண்டுகிடந்த காட்சி, சிங்கத்தோடுமலை சிதறுண்டு கிடப்பதை ஒத்திருந்தது.

(கள. நா. 35.) வீரர்களின் வேல்பட்டு சாய்ந்து தரையில் விழுந்த களிறு, நிலமகள் மறைகூற அதனைக் கேட்டுக் கொண்டிருத்தலைப்போன்று இருந்தது. (கள. நா. 41.)

போரில் பரந்துகிடந்த குருதியைக் களிறுகள் மிதிப்பதால் குருதி முற்பகல் சேறாகி, பிற்பகலில் பவளப் புழுதியாய் மாறியது. போர்க்களத்தில் களிறுகளின்கீழே கிழிந்த முரசுகள் கிடக்கின்றன. அதனுள்ளே சென்றகுருதி வெளியில் வருகின்றது. அக்காட்சி புதுமழை பொழிந்தவுடன் செங்குளத்தினீர் தூம்புவழியாக வெளியில் வருவதைப்போன்று இருந்தது.

ஞாட்பினு ளெஞ்சிய ஞாலஞ்சேர் யானைக்கீழ்

போர்ப்பி விடிமுரசி னூடுபோ மொன்குருதி

கார்ப்பெயல் பெய்தபிற் செங்குளக் கோட்டுக்கீழ்

நீர்த்தாம்பு நீருமிழ்வ போன்ற புனனாடன்

ஆர்த்தம ரட்ட களத்து. (கள. நா. 2.)

அம்புதைத்தும், வேலால் குத்துப்பட்டும், வாளால் வெட்டப்பட்டும் இறந்த களிறுகள் அடுக்கடுக்காகக் கிடந்தன. அக்காட்சி இடிவிழச் சிதறிய புதர்கள்போல் இருந்தது. (கள. நா. 6.) கரிய களிறுகளின்மீது சிவந்த குருதி படிந்திருப்பது அஞ்சனக்குன்றுகளை நினைவூட்டியது. (கள. நா. 7.) மழைநீர், மலைகளை மடக்கியும் உருட்டியும் வருவதுபோலக் குருதிவெள்ளம் களிறுகளை இழுத்துச் சென்றது. (கள.நா.30.) கடலலை

தோணியை இழுத்துச் செல்லுவதைப்போல, முரசொடு களிறுகளைக் குருதிவெள்ளம் இழுத்துச்சென்றது. (கள. நா. 37.)

ஒப்பீடு

அ) இடியொலி கேட்ட நாகங்கள்
துடிப்பதைப்போல வெட்டுப்பட்டுத் துண்டான
துதிக்கைகள் துடிக்கின்ற செய்தியை
முல்லைப்பாட்டினுள்ளும், களவழி நாற்பதினுள்ளும்
காணுகின்றோம். போர்க்களிறற்றின் துதிக்கையும், பாம்பும்
மக்களுக்குத் தீங்கு விளைவிப்பன.

பிடிக்கணம் மறந்தவேழம் வேழத்துப்

பாம்பு பதைப்பன்ன பருஉக் கைதுமிய...

(முல்லை. 69,70)

என்று முல்லைப்பாட்டு சித்திரித்த செய்தியை

நிரைகதிர் நீளெஃக நீட்டி வயவர்

வரையுரை யானைக்கை நூற - வரைமேல்

உருமொழி பாம்பிற் புரளும் (கள. நா. 13)

என்று களவழி நாற்பதும் சித்திரிக்கின்றது.

ஆ) போரில் உடல்முழுவதும் அம்புகள் தைத்த
யானை தரையில் கிடக்கின்றது. அக்காட்சி,
மலைகளின்மீது குருவிக் கூட்டம்
அமர்ந்திருப்பதைப்போல உள்ளது. இக்காட்சியைப்

புறநானூறும் களவழி நாற்பதும் ஒரேமாதிரி சித்திரிக்கின்றன.

குன்றத் திறுத்த குரீஇனம் போல

அம்புசென்று இறுத்த வரும்புண் யானை.(புறம். 8)

மலைக்கண்ணே தங்கிய குருவியினம்போல அம்புசென்று தைத்த பொருத்தற்கரிய புண்ணை உடைய யானை என்பது பொருள்

இ) தும்பிக்கை வெட்டுப்பட, விழுந்த யானை நிலத்தை உழுகின்ற கலப்பையைப்போன்று இருந்தது. இதனைப் புறநானூறு,

தூம்புடைத் தடக்கை வாயொடு துமிந்து

நாஞ்சில் ஒப்ப.....(புறநா. 19)

என வருணிக்கும். பொய்கையார், களிறுகள் நிலத்திடைக் கொம்புகளைக் குத்திக்கொண்டு வீழ்ந்துகிடக்கும் காட்சி, வெள்ளி உழுபடையால் பூமியை உழுவதைப்போன்று இருந்தது என்கின்றார்.

வெள்ளிவெண் ணாஞ்சிலான் ஞால

முழுவனபோல்

எல்லாக் களறு நிலஞ்சேர்ந்த. (கள. நா. 40)

ஈ) திருவள்ளுவர், 'குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால்' (குறள். 758.) என யானைகள் ஒன்றோடொன்று போரிடும் நிலையை, செல்வம் உடையவர்க்கு உவமையாகக் காட்டுவார்.

பொய்கையாரும் யானையொடு யானை பொருதுகின்ற
காட்சியைப் பாடியுள்ளார். (கள. நா. 25.)

உ) யானைகள் நடக்கும்போது கப்பல் கடலின்மீது
ஆடிஅசைந்து செல்வதுபோல இருக்கும். கப்பல் கடலில்
செல்லுகின்ற காட்சியையும் யானை நிலத்திலும், குருதி
வெள்ளத்திலும் செல்லும் காட்சியையும் ஒப்பிட்டுப்
பார்க்கலாம். மதுரைக்காஞ்சி, நெடுஞ்சுழிப்பட்ட நாவாய்
போல (மதுரைக். 379), கந்துநீர் துழிதருங் கடாஅ
யானையும்” (மேலது. 383) என இயம்புகின்றது. இதே
செய்தியை அகநானூறு,

மீன்கொள் பரதவர் கொடுத்திமில் நளிசுடர்
வான்தோய் புணரி மிசைக்கண் டாங்கு
மெவரத் தோன்றும் யாஅவுயர் நனந்தலை
உயவல் யானை வெரிநுச்சென் நன்ன
கல்லூர் பிழிதரும் புல்சாய் சிறுநெறிச
காடுமீக் கூறுங் கோடேந் தொருத்தல்” (அகம். 65)

என இயம்புகின்றது.

போரில் குதிரைப்படை, யானைப்படைமீது
மோதுகின்ற காட்சி வேங்கைப்புலிகள் குன்றின்மீது
பாய்வதைப்போன்று இருந்தது எனப் பொய்கையார்
பாடும் செய்தி களவழி நாற்பதுக்கும் முந்தி
சங்கப்பாடல்களில் காணப்பெறாதது. பொய்கையார்
புணைந்த புதிய வருணனை என்று இதனைக் கூறலாம்.

பரும னவிமாக் கடவித் தெரிமறவர்
ஊக்கி யெடுத்த வரத்தி னார்ப்பஞ்சாக்
குஞ்சரக் கும்பத்துப் பாய்வன குன்றிவரும்
வேங்கை யிரும்புலி போன்ற புனனாடன்
வேந்தரை யட்ட களத்து. (கள.நா. 16)

தேரைமுறித்து, தேர் உருளையைச் சுமந்துநிற்கும் யானை பனங்காய்போல் கிடக்கும் வீரர்களுடைய தலைகள்: வெட்டுண்டு மாண்ட வீரர்களின் பிணக்குவியல்போன்ற செய்திகளும் களவழி நாற்பதில் காணப்பெற்றாலும் தேர்ப்படையும் தார்ப்படையும் போரிடுகின்ற காட்சிகள் இடம்பெறவில்லையென்றே சொல்லலாம். தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்ட தானைநிலை, யானைநிலை, குதிரைநிலை, தேர்க்குரவை ஆகிய நாற்படைகளும் போரிட்டமுறை புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, பத்துப்பாட்டு ஆகியவற்றினுள் விரிவாகப் பேசப்பட்டிருந்தாலும் களிற்றுப்போரை மட்டுமே விரித்துப்பேசுவதாகக் களவழி நாற்பது அமைந்துள்ளது. நாற்படைகளையும் உடையவர்களாய் மூவேந்தர்களாகிய பெருவேந்தரே இருந்தனர்போலும்.

கொடைப்பண்புமிக்க குறுநில மன்னர்களிடம் யானை, குதிரை, தேர் ஆகியன படைப்பொருளாக மட்டுமன்றிக் கொடைப்பொருளாகவும் விளங்கின: பெருவேந்தர்களைவிடக் குறுநில மன்னர்களே

யானைகளைக் கொடைப்பொருளாக வழங்கினர் என்று கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன் குறிப்பிடுகின்றார். (கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன், சங்க இலக்கியத்தில் புறப்பொருள், ப. 95.) பாரியின் பறம்புமலையை முற்றுகையிட்ட மூவேந்தர் மரங்கள்தோறும் களிறுகளைக் கட்டிவைத்திருந்தனர்: வயல்களில் தேர்ப்படைகளை நிறுத்திவைத்திருந்தனர் என அறிகின்றோம். கபிலர் மூவேந்தருக்கும் உரிய களிற்றுப்படையைக் குறிப்பிடுகின்றபொழுது அது அவர்களுக்குப் பெருமிதத்திற்குரியதாக இருக்கலாம்: அவ்வேந்தர் எறிச்செல்வதற்கு ஏற்றதாக இருக்கலாம்: ஆனால் அது அவர்களுடைய செருக்கைக் காட்டுவதாகத் தோன்றுகின்றது என்கிறார். (கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன், மு. நூ., ப. 95.)

யானையைப் போரிட்டுக் கொல்லுதல் புகழுக்குரிய பெரிய வீரச்செயலாகக் கருதப்பட்டது. அவ்வகை எண்ணமே பிற்காலத்தில் கலிங்கத்துப்பரணி போன்ற சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றக் காரணமாயிற்று. களிறு எறிந்து எதிர்ந்தோர்பாடு, களிற்றொடுபட்டவேந்தனை அட்டவேந்தன் வாளோர் ஆடும் அமலை என்றிரு துறைகள் தும்பைத்திணைக்குரியனவாகத் தொல்காப்பியரால் கூறப்படும். புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கூறும்

களிற்றுடனிலைத் துறைக்குரியதாகப் புறநானூற்றில் ஒருபாடல் அமைந்துள்ளது. (புறநா. 307.) களிறு படைப்பொருளாகவும் கொடைப்பொருளாகவும் பதிற்றுப்பத்தில் ஐம்பத்து மூன்று பாடல்களிலும் இடம்பெறக் காணலாம். வேறு எவ்விலங்கும் இவ்வளவு செய்யுளாட்சி பெறவில்லை என்பது கருதத்தக்கதாகும்.

பனைமரு டடக்கையொடு முத்துப்பட முற்றிய

ஊயர்மருப் பேந்திய வரைமரு ணேர்பக

டொளிதிக ழோடை பொலிய மருங்கிற்

படுமணி யிரட்ட வேறிச் செம்மாந்து

செலனசைஇ யுற்றனென் விற்றன்மிகு குருசில்

(புறம். 161: 16 - 20) என்று குமணனைப் பெருஞ்சித்திரனார் வேண்டி பகடு பெற்றமையைப் புறநானூறு குறிக்கும். மதவலிமிக்க யானையை ஊர்ந்து ஏவற்படுத்திப்போரில் வெற்றி பெறுவதைத் தொல்காப்பியம் துறையமைத்திருக்க அவ்வெற்றியை யானைக்கே உரியதாக்கிப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை யானைமறம், யானைவென்றி ஆகிய துறைகளை வகுத்துள்ளது.

தொல்காப்பிய மரபியலுள் குஞ்சரம், ('குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை', தொல். 1518.) வேழம், களிறு, ('வேழக் குரித்தே விதந்து களிறு என்றல்', தொல். 1533.) வार्கோட்டு யானை, ('வार्கோட்டு யானையும்

பன்றியும் அன்ன', தொல். 1536.) பிடி ('பிடிஎன் பெண்பெயர் யானை மேற்றே', தொல். 1551.) ஆகிய சொற்கள் ஆளப்பட்டு உள்ளன. அவற்றுள் யானை என்பது ஆண்பாலையும் பெண்பாலையும் குறிக்கின்ற பொதுச்சொல்லாகும். பிடி, யானையுள் பெண்பாலைக் குறிக்கின்ற சொல்லாகும். வேழமும் களிறும் ஆண்பாலைக் குறிக்கின்ற பெய்செற்களாகும். குஞ்சரம் யானைக்குட்டியைக் குறிக்கின்ற சொல்லெனத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். களவழி நாற்பதில் வேழம், (கள. நா. 12.) களிறு(கள. நா. 10.) ஆகிய சொற்கள் ஆண்யானையைக் குறிக்கின்ற இலக்கிய வழக்கில் ஆளப்பட்டுள்ளன. யானை என்ற சொல் ஆண்யானையைக் குறிப்பதாகவே அமைந்துள்ளது. தொல்காப்பியர் காலத்தில் யானைக்குட்டியைக் குறித்த 'குஞ்சரம்' என்ற சொல், ஆண்யானையைக் குறிப்பதாகக் களவழி நாற்பதில் காணுகின்றோம்.

தொல்காப்பியம், குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப்பெயர்க் கொடை (தொல். 1518) என்று வகுத்துக்காட்டிய இலக்கியமரபு, களவழி நாற்பதில் மாற்றம் பெற்றுள்ளதைக் காட்டுகின்றது. 'குஞ்சர ஒழுகை பூட்டி வெந்திறல்' (பதிற். ஐந்தாம் பத்து பதிகம்.) எனவரும் பதிற்றுப்பத்தின் பதிகம் கூறுவதும் ஈண்டு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

அரசர்க்குரிய படைவகை, படைக்கலன்கள் ஆகியவை பற்றியும் வணிகர், வேளாளர் ஆகியோருக்குரிய படைகள் பற்றியும் குறுநில மன்னர்களுக்குரிய படைகள் பற்றியும் தொல்காப்பியர் மரபியலுள் கூறியுள்ளார். நால்வகைப்படையும், தனக்கென ஒரு கொடியும், வெண்கொற்றக் குடையும், முரசும், தனக்கென ஒரு மாலையும், தலையில் அணியும் மகுடமும், அரியணையும், அரண்களும், செங்கோல் தாங்கிய பேரரசனுக்கு உரியவை ஆகும்.

பொய்கையார் கழுமலப் போரில் நால்வகைப் படையும் போரிட்ட களக்காட்சிகளை முழுவதும் பாடாமல் களிற்றுப்போர், களிற்று பட்டுக்கிடக்கின்ற நிலை ஆகியவற்றை மட்டும் விரித்துப் பாடியுள்ளார். சேரவேந்தர்கள் மிகப்பெரிய களிற்றுப்படைகளை வைத்திருந்தனர் என்றும், களிற்றுப்படை அவர்களுடைய வெற்றிக்குக் காரணமாக இருந்தது என்ற உண்மையும் பதிற்றுப்பத்தால் பெறப்படுகின்றது: என்றாலும் மிகப்பெரிய களிற்றுப்படையினை வைத்திருந்த சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை, சோழன் கோச் செங்கணானிடம் தோற்றுப்போனான் என்ற செய்தி வியப்பை அளிக்கின்றது. சோழன் கோச் செங்கணானிடம் மறவர்படை, வெற்றிக்குக் காரணமாக அமையும் களிற்றுப்படையினைக் குறிவைத்து வீழ்த்தி

வெற்றிபெற்றுள்ளது. போர் உத்தியைக் கையாளுவதில் சோழன் கோச் செங்கணான் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தான் எனத் தெரிகின்றது. இந்திய வரலாற்றில் இருபதினாயிரம் களிறுகளைக்கொண்ட படையினை வைத்திருந்த புருசோத்தமன், மாவீரன் அலெக்சாண்டரிடம் தோற்றுப்போனான் எனப் படிக்கின்றோம். முதலாவது பாணிப்பட்டுப்போரில் மிகப்பெரிய யானைப்படையை வைத்திருந்த இப்ராஹிம் லோடி, பாபரிடம் தோற்றுப்போனான் என அறிகின்றோம். ஜீலம் நதிக்கரையில் சேற்றில் சிக்குண்ட புருசோத்துமனுடைய யானைப்படையை எளிதில் வீழ்த்தினான் அலெக்சாண்டர். பாணிப்பட்டுப்போரில் பீரங்கிகளை வெடிக்கச்செய்து இப்ராஹிம் லோடியின் யானைப்படையை நிலைகுலையச் செய்தான் பாபர். போர்த்திறம், பயன்படுத்தும் படைக்கலன் ஆகியவற்றால் அயலார் இந்த நாட்டைப்பிடித்த வரலாற்று உண்மை இதனால் விளங்கும். அதுபோலச் சோழன் கோச் செங்கணான் போர்த்திறம் மிக்கவனாக இருந்தமையால் சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறையின் யானைப்படையை அழித்து வெற்றிகண்டான் என்ற உண்மையைக் களவழி நாற்பதின்மூலம் தெளிகின்றோம்.

குறுநில மன்னர்களுக்குக் களிற்றுப்படை உரித்தாக இருந்தது என்று சொல்லுவதற்குச் சான்றுகள்

இல்லை. வில், வேல், வீரக்கழல், தலைக்கண்ணி, தார், ஆரம், தேர், வாள் ஆகியன் மட்டும் குறுநிலமன்னர்க்கு உரியவை என்பார் தொல்காப்பியர்.

வீல்லும் வேலும் கழலும் கண்ணியும்

தாரும் மாலையும் தேரும் வாளும்

மன்பெறு மரபின் ஏனோர்க்கும் உரிய. (தொல். 1583)

இரண்டு மலைகள் மோதிக்கொள்வது போலச் சோழன் கோச் செங்கணான் களிற்றுப்படையும் சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறையின் களிற்றுப்படையும் மோதின எனப் பொய்கையார் பாடியுள்ளார். யானைமேல் யானை நெரிதர (கள. நா. 8) எனவரும் தொடரால் இதனை அறியலாம்.

களிற்றுப்படை, காலாட்படை ஆகிய இரண்டு படைகளையும் கையாண்ட திறத்தினால் சோழன் வென்றான் எனத் தெரிகின்றது. எதிரியின் யானைப்படைப் பாகர்களை முதலில் சோழன் அழித்தான் என்னும் குறிப்பு, இதனை மெய்ப்பிக்கின்றது.

கணைஅலைக்(கு) ஒல்கிய யானை – துணையிலவாய்த்

தொல்வழி ஆற்றித் துளங்கின. (கள. நா. 21)

வீரநிலை காலப் பண்பாட்டின் வளர்ச்சி, 'வாழ்நாள் சிறியது: 'வளர்புகழ் நெடியது' என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அமைந்தது என்றும்

அக்கொள்கை புறநானூற்றின்வழி அறியப்படுகின்றது என்றும் கதிர். மகாதேவன் குறிப்பிடுகின்றார்.53 (கதிர். மகாதேவன், பழந்தமிழர் வீரப்பண்பாடு, ப. 3.) அவர், தம் கருத்துக்கு அரண்சேர்க்கின்றவகையில் பின்வரும் இரண்டு புறநானூற்றுப் பாடல்களையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

வெற்றிகண்ட சோழன் கோச் செங்கணான் புகழ்ப் பெற்றான். தோற்ற சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை இகழ்ச்சி அடைந்தான். யானைப்படை திறமம் ஒருவனுடைய புகழுக்குக் காரணமாக அமைந்தது போலவே, அதன் பலவீனம் ஒருவனுக்கு அவமானத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

யானைஇல் மன்னன்

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றாகிய இன்னா நாற்பது, யானைப்படை இல்லாத மன்னனைக் காண்பது மிகவும் துன்பமாகும் என்று இயம்புகின்றது.

“யானையின் மன்னரைக் காண்ட னனியின்னா.” (இன். நா. 22.)

‘இனியவை நாற்பது’ யானைப்படையை உடைய அரசனைக் காணுதல் இனிது என்றும் அதனை ஒரு நன்நிமித்தம் என்றும் இயம்புகின்றது. யானைப்படையை உடைய அரசனைக் காண்பது நற்பேறு என்றும் இயம்புகின்றது. “யானை யுடைய படைகாண்டல்

முன்இனிதே.” (இனி. நா. 4) திருக்குறள், இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது போன்ற நீதிநூற்கள் கூட களிற்றுப் படையின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தியுள்ளன.

முடிபுகள்

கழுமலப்போரில் சோழன் கோச் செங்கணான் வெற்றிபெற்றதற்கு அவனுடைய களிற்றுப்படை காரணமாக அமைந்தது. சோழன் கோச் செங்கணான் படைநடத்தவதில் சேரமான் கணைக்காலிரும் பொறையைவிடத் திறன்பெற்றவனாக விளங்கினான். அம்புபட்டுக் குன்றுபோல் கிடந்த யானை, செம்மண் குன்றுபோல் காட்சியளிக்கும் யானை, துதிக்கை இழந்த யானை, வீரர் எய்யத் வேல்தாங்கி முக்கொம்புடையதுபோலத் தோன்றும் யானை, நிலத்தை உழுகின்ற உழவாரப்படைபோல் கிடந்த யானை, தரையில் செவிசாய்த்துக் கிடந்த யானை எனவரும் வருணனைகள் தோல்வியுற்ற படைளைக் குறிக்கின்றன.

யானை என்ற பொதுச்சொல்லையும் ஆண்யானையைக் குறிக்கும் களிறு, வேழம் என்ற சொற்களையும் பொய்கையார் கையாண்டுள்ளார். அவருடைய மொழிநடையில் யானை என வழங்குகின்ற இடங்களிலெல்லாம் ஆண்யானை என்று பொருள்கொள்ளுவதே பொருத்தமாகும். களிற்றுப்படை, குதிரைப்படை, தேர்ப்படை, காலாட்படை ஆகிய

நான்குவகையான படைகளுள் களிற்றுப்படையின் போர்முறையை வியந்துபாடி கழுமலப்போரில் சோழன் கோச் செங்கணான் வெற்றிபெற்றதைச் சிறப்பித்துள்ளார் பொய்கையார். எதிரியின் களிற்றுப்படையை அழிக்கும் தந்திரம் சோழன் கோச் செங்கணாவின் காலாட்படைக்கு இருந்தது என அறிகின்றோம். ஆனால் நேரடியாக காலாட்படையின் வீரம் பேசப்படவில்லை.

தொல்காப்பியப் புறத்திணையிலிலும் மரபியலிலும் சுட்டப்பட்ட நால்வகைப்படைகளையும் பற்றிய செய்திகளைப் பாடாமல் களிற்றுப்போர், களிற்றுப்படையின் அழிவு ஆகியவற்றை மட்டுமே பிரதானமாகப் பாடியுள்ளார் பொய்கையார். களவழி நாற்பது, கலிங்கத்துப்பரணிக்கு முன்னோடியாக அமைந்த இலக்கியமாகும். காவிரிநாடன் தெவ்வரை அட்டகளமாகிய கழுமலப்போர் களிற்றுப்போரினால் ஒருவனுடைய வெற்றி, தோல்வி நிர்ணயிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியாக விளங்குகின்றது.

துணைநூற் பட்டியல்

[1] இளம்பூரணர் (உரை ஆ.), தொல்காப்பியம்

பொருளதிகாரம். கழக வெளியீடு, சென்னை, 1969.

[2] சாமிநாதையர், உ.வே. பத்துப்பாட்டு மூலமும்

- நச்சினார்க்கினியர் உரையும், உ.வே.
சாமிநாதையர் நூல்நிலையம், சென்னை, 1974.
- [3] சாமிநாதையர், உ.வே. புறநானூறு மூலமும்
உரையும். தியாகராச விலாச வெளியீடு,
சென்னை, 1963.
- [4] சோமசுந்தரனார், பொ.வே. நற்றிணை (நாராயணசாமி
ஐயர் உரையும்). கழக வெளியீடு, சென்னை, 1967.
- [5] துரைசாமிப்பிள்ளை, சு. பதிற்றுப்பத்து. கழக
வெளியீடு, சென்னை, 1968.
- [6] துரைசாமிப்பிள்ளை, சு. புறநானூறு. கழக
வெளியீடு, சென்னை, 1970.
- [7] பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ., சங்க இலக்கியத்தில்
புறப்பொருள். மீரா பதிப்பகம், புதுக்கோட்டை,
1986.
- [8] மகாதேவ முதலியார், வா. இனியவை நாற்பது. கழக
வெளியீடு, சென்னை, 1965.
- [9] மகாதேவன், கதிர். பழந்தமிழர் வீரப்பண்பாடு. எரக
வெளியீடு, மதுரை, 1980.
- [10] வேங்கடசாமி நாட்டார், ந.மு. இன்னா நாற்பது.
கழக வெளியீடு, சென்னை, 1973.
- [11] வேங்கடசாமி நாட்டார், ந.மு. களவழி நாற்பது. கழக
வெளியீடு, சென்னை, 1970.